

17 juli 1939

‘Zie je die meid daar aan de overkant? Zulke hebben we hier niet’, griffelt Bert. ‘Waar?’ fluistert Dolf. ‘Daar achter de commandant van het fort. Wat is dat toch een rare vent!’ Dolfs ogen zoeken langs de rijen achter het hek. Allemaal belangrijke mannen. Ze kwamen naar Hoek van Holland voor de opening van de Boulevard. Twee gele bussen van de RET vol ambtenaren uit Rotterdam. Burgemeester Oud kwam met zijn eigen auto, dat zagen ze. Hij staat op de voorste rij, samen met de burgemeesters van ’s-Gravenzande en Naaldwijk. En met de commandant van het Fort. Het Pantserfort, zoals dat officieel heet. Daarachter het gewone volk. Dolf doet z’n best om tussen die mensen het meisje te vinden dat zijn vriend net aanwees. ‘Daar joh, met die blauwe strik op d’r hoofd’. Als de commandant opzij stapt om iemand de hand te schudden ziet Dolf het meisje. Lang haar, prachtige krullen. Een blauwe strik op haar hoofd, precies in de kleur van haar jurk. 17 jaar ongeveer. Maar heel anders dan de meiden in het dorp. En met lippenstift. ‘Zo, die is bijzonder,’ fluistert Dolf vol bewondering. ‘Het lijkt wel een filmster.’

Dan klinkt er muziek. Daar marcheert de harmonie de nieuwe boulevard op. In een kaarsrechte rij loopt Rotterdam aan Zee tussen de vlaggen door. Rood-wit-blauw, afgewisseld met groen-wit-groen. ‘Maar goed dat mijn vader er niet bij is,’ roept Bert boven de muziek uit, net als de grote trom passeert. ‘Wat zeg je?’ ‘Ik zeg dat het maar goed is dat m’n vader er niet bij is. Al die Rotterdamse vlaggen! Volgens m’n vader moet Hoek van Holland weer bij ’s-Gravenzande gaan horen, net als voor 1914.’

Bert heeft het nog niet gezegd of de burgemeester begint te praten. ‘Daar zal je hem hebben,’ zegt Bert smalend, ‘burgemeester Oúd.’ ‘Sssttt!’ sist een man achter de jongens. Op plechtige toon vertelt de burgemeester dat 17 juli een belangrijke dag is voor Hoek van Holland. Dat vandaag dan eindelijk de strandboulevard wordt geopend. Een prachtige weg waardoor het

17 juli 1939

dorp belangrijk zal worden voor het toerisme. Westlanders zullen hier naartoe komen, met de stoomtram. Rotterdammers zullen met de auto direct tot het strand rijden. Er zijn zelfs twee parkeerplaatsen aangelegd, voor maar liefst honderd auto's. Vanaf de weg kun je zo op de zee kijken en op de Waterweg. De burgemeester verklaart dat er zeven jaar over de plannen gesproken is, dat de Boulevard in zeven maanden werd aangelegd. Nu zullen de zeven vette jaren beginnen. Hoek van Holland zal nóg aantrekkelijker worden voor de vakantiegangers. En voor de Rotterdammers op het recreatieoord. Er zal veel werk ontstaan in de hotels, de cafés en in de strandtenten bij het strandbad.

Terwijl de burgemeester praat, dwalen de ogen van Dolf steeds weer naar dat meisje achter de commandant van het Fort. Waarom lijkt ze toch zo bijzonder? Niet alleen door die lippenstift en die strik. De manier waarop ze kijkt. Dat is het! Soms lacht ze even om iets dat de burgemeester zegt, net als de andere mensen. Maar ze doet het zo anders. Bij het lachen gaat haar mond niet open. Ze lacht een beetje... klein. Ja, dat is het. Als ze lacht lijkt het wel of ze een binnenpretje heeft. En de manier waarop ze haar krullen uit haar gezicht schuift. Inderdaad, net als een filmster, vindt Dolf. Aan wie doet zij hem steeds denken? Aan die vrouw in de *Vogue*, dat blad bij zijn opa. Opa Radio, zo noemt hij de vader van zijn moeder. Want die heeft een radio. Opa heeft hem zelf gebouwd, met een bouwpakket van de V.A.R.A., de Vereeniging Arbeiders Radio Amateurs. Soms gaat Dolf speciaal naar hem toe om naar de radio te luisteren. Naar *Paul Vlaanderen* bijvoorbeeld, van de A.V.R.O. Of toen Louis Davids dood was gegaan, twee weken geleden. Toen was er een heel programma over hem en ging hij naar Opa Radio om dat te horen. Tijdens het luisteren bladerde hij in de *Vogue*. Daar stonden foto's in van filmsterren. Ja, dat was het. Daar leek ze op. Judy, zo heette ze. Maar haar achternaam weet hij niet meer.

Er komen meer mensen aan het woord. Ze vertellen dat de strandboulevard is aangelegd door werklozen. 'Er wordt altijd

gemopperd dat werklozen niets uitvoeren. Nou, niet hier in Hoek van Holland,' zegt de directeur van de werkvoorziening uit Den Haag trots. 'De Boulevard is prachtig geworden. Ze hebben hier prima werk verricht.' Daarna knipt de burgemeester het lint door en beginnen alle mensen te klappen. 'Pff, eindelijk voorbij, dat geleuter,' zucht Bert, 'laten we nu maar eens een stukje gaan lopen.'

Maar voor ze er op mogen, moeten ze nog een kwartier wachten. Al die belangrijke mensen gaan eerst. Daarna mogen zij pas. Dolf loopt met Bert achter de stoet aan, en met Ria, z'n vriendin. Zij stond bij de meiden uit haar klas, maar loopt nu met Dolf mee, voor de gezelligheid. Dolf kent haar al vanaf de kleuterschool. Ze zaten in dezelfde klas en zijn altijd met elkaar opgetrokken. En sinds maart hebben ze verkering.

Terwijl ze over de nieuwe boulevard lopen vaart er vanaf zee een schip de Waterweg op. De mensen met de deftige kleren wijzen, alsof het iets bijzonders is. 'Grappig is dat,' zegt Ria. 'Eedereen vindt het geweldig dat je hier vandaan de schepen kunt zien. Maar vóór de Boulevard er lag, zag je ze ook. Je hoefde alleen maar even een duin op te klimmen.' Dolf lacht. 'En heb je gehoord wat de burgemeester vertelde? Dat vandaag voor Hoek van Holland de zeven vette jaren beginnen? Ben benieuwd. Lijkt me wel leuk, als het hier drukker wordt. Misschien komen er wel hotels bij en een nieuw strandpaviljoen. Bert, wie weet hebben ze daar ook wel een baantje voor je vader. Hij kan portier worden in zo'n hotel, of misschien wel klusjesman. Heel vroeger was hij toch timmerman?'

Bert knikt. Zijn vader zit al een paar jaar zonder werk. Hij werkte in de haven, maar op een dag kreeg hij ruzie met zijn baas. Want die verplichtte hem om naar een bijeenkomst van de NSB te gaan, en daar voelde hij natuurlijk niets voor. Van het één kwam het ander en toen kregen ze ruzie. Zo erg, dat Berts vader zelfs met z'n vuisten dreigde. Zijn baas pikte dat niet en hij kon

vertrekken. Hij kreeg niet eens tijd om zijn spullen te pakken. Bert heeft het er vaak over met Dolf en Ria. Ze vinden het alle drie gemeen. Je moet toch zelf weten of je ergens lid van wordt. Nu moet hij twee keer per dag stempelen, bij het *Maatschappelijke Hulpbetoon* aan de Nijverheidstraat. Net als al die andere werklozen in Hoek van Holland. En hij moest meehelpen met de aanleg van de Boulevard. Dat was een flink karwei. Zeven maanden hebben ze geploeterd. Elke ochtend ging z'n vader om zes uur de deur uit, met z'n schep. De laatste maanden was het dan al licht en was het ook wel aardig weer. Maar in het begin was het nog donker als hij vertrok. En soms regende en sneeuwde het. Toen was dat werken daar in de duinen echt geen pretje.

Voor hen loopt een mannetje met een duur pak aan en een raar grijs hoedje. Hij ziet er belangrijk uit. Iemand van het ministerie of zo. Het lijkt wel of hij indruk probeert te maken op die chique mevrouw naast hem. Met een breed gebaar wijst hij naar links. 'Daar bouwen ze de verdedigingswerken,' horen ze hem zeggen. 'Zie je dat grote stuk beton? Bovenop komen vier koepels. Daar komt geschut op. Aan de overkant, op Rozenburg, komt ook zoiets. Als die verdedigingswerken klaar zijn, kan geen Duits oorlogsschip de Nieuwe Waterweg meer op. We houden die Hitler wel tegen, we zijn op alles voorbereid,' pocht het mannetje. 'Wij beschermen de havens van Rotterdam.' Bert stoot Dolf aan: 'Hoor je dat? Die man praat alsof hij zelf Hitler tegen zal houden.' Dolf grijnst. 'Raar figuur. Maar hij heeft wel gelijk. En dan weet hij misschien nog niet eens van het Pantserfort aan de Waterweg. En al die soldaten die daar sinds drie maanden zitten. En al die mariniers in de barakken aan de Langeweg! Nee, die Duitsers komen er écht niet in! Later zul je in de geschiedenisboekjes lezen dat ze zijn tegengehouden bij Hoek van Holland. En dan komen de mensen hier op bezoek. Om te kijken hoe het er hier uit ziet. De burgemeester krijgt vast gelijk. Het worden hier zeven vette jaren. Maar niet alleen door de nieuwe boulevard. Ook doordat hier Hitler verslagen wordt.'